

sustine familia, nu se desperă însă de bunătatea lui Dumnezeu, și dicea în sineși : « Aquella quare dă florilor câmpului frumoasa lor strălucire, și nutrimentul pășerellelor, nu mă va uita nici pe mine. »

Ellă cugetă a se înturna între ai sei, când deodată auzi în depărtare resunându nisce cântece voioase. Bărbați, femei și copii întonă acestă cântecă, atâtă de respândită în totă Germania :

Brasilia nu è departe de aici, etc.

și căută, prin cântecele lor, să mai uite neplăcerile lungii și trudosei lor călătorii.

Peste pușină cântătorii se apropiară de ellă. Eră ună convoiă de emigranți, compusă din vre-o șapte-șeci pînă la optă-șeci indiviđi de diferite etăți și sexe. Unii își ducea legăturile cu quelle necesare în spinare, éro alții la subsuoră. Mumele își duceă copii de mână, și rugă pe soșii loră de călătorii să mērgă mai încetă, spre a nu rămână elle în urmă. Quâți-va junii viguroși se inhămaseră la nisce mici trăsuri, quare eră încărcate cu de alle casei și cu instrumente de agricultură. Quâți-va căni, credincioși soși ai omului, veniă în urma domniloră loră, de a quăroră sórtē eră legați : amară lecțiune pentru purtarea multoră ómenii, quară nu rămână credincioși amicilor lor de quătă numai prequătă fortuna le surrîde. Toți e-